Todays daf sponsored by Comp-U-Plus the lowest price for Linksys/Cisco and electronics - www.compuplus.com
Lilui Nismas R' Pinchas Ben Eliezer Yaakov Reich ATH

כתנאי עבדי כהנים היו • משנה היא פרק שני דערכין (דף י.) ותימה דהכא משקיון דכ"ע עיקר שירה בפה והתם קתני ריש"ל דחליל מכה בשמונה ימי החג ולא לאפסר בלא שבת וי"ל דהא מפרש טעם משם דלין שבות במקדש ובירושלמי פריך ומשני ריש"ל רבי יוסי בר' יהודה היא:

מעלין מדוכן • רלוהו עומד על הדוכן עם הלוים לא"ל לבדוק לאחריו לא להשילו מיוחסת ולא לתת לו מעשר לאמון דודאי לוי הוא שמפני דבר זה לא הרגילו עבדים להעמיד עם כי אם לוים כדי שלא יעשו בהם בני אדם להחזיקם כלוים ואינם לוים: ומ"ד ישראל היו• סבר מדוכן ליוחסין מעלין שמפני דבר זה לא הרגילו להעמיד עם עבדים: אבל לא למעשרות • שלא נזהרו מלהעמיד עם ישראל: ומאן דאמר עבדים היו • קסבר אין סומכין על הדוכן מלבדוק אחריו להעלותן ליוחסין הלכך לא נזהרו על כך: ור' ירמיה אמר ט' • לעיל קאי אפלוגתא דרבי יוסי ברבי יהודה ורבנן ופליג אדרב יוסף: הכי גרסינן דרבי יוסי סבר שמחה יתירה נמי דוחה שבת הואיל ושמחת מצוה היא וכחליל אין איסור מלאכה אלא שבות בעלמא: היובתא דרב יוסף • דאמר מודה ר' יוסי בשיר של שואבה דלא ידחה: אבל בשיר של קרבן דוחה ר' • הא לשון קושיא וכעין הוא כלומר חזיק הכא דבשל שואבה פליגי ואיכא למידק הא בשל קרבן מודו רבנן דדחי: נימא תהוי תיובתא דרב יוסף • נמי בהא דאמר לעיל בשל קרבן פליגי והכא דייקינן דמודו רבנן ביה והויא תיובתא בתרתי בשל שואבה הוי תיובתיה מדרבי יוסי ובשל קרבן הוי תיובתיה מדרבנן: והא הדין לקרבן • ומדרבנן לא קתיבה: והא קתני מתניתין וזהו חליל כו' • ל"ג והא עלה קתני אלא והא קתני: אלא לאו רבנן היא • דסמיכין להו בדשואבה דלא דחי וקתני זהו למשוטי דקרבן אלמא בשל קרבן מודו: הכל שיר ה' וחצוצרות ועל ידי כלי דויד• אלמא כלי דוד שיר ה' קרי ליה: למחצצרים ולמשוררים • והכא לא כתיב כלים וחצוצרות לאו כלי שיר ניהו שהן לתקיעות התמידין והמוספין: **מתני'** יורדין לעזרת נשים • כהנים ולוים יורדין מעזרת ישראל שהיא נבוהה לעזרת נשים שלמטה הימנה כשיעור הכר: ומתקנין הר"ש כפ שם תיקון גדול • מפרש בגמרא: ואלכסנדרא ספליס של זהב ברלמיהן • ברלם כל מטרה ומטרה: ילדים • בחורים ובידיהם כדי שמן ושולים כל אחד בסולמו: מבלאי מכנסי כהנים ומהמייניהן היו מפקיעין • ממכנסי בגדי הכהן שהיו משל לבור ומלכנסיהם הישנים מפקיעין קורעין לעשות פתילות: שלא היה מאירה מאור בית השואבה • לפי שהמעורות נבוהין ממשים אמה" והר הבית נבוה והאורה זורחת בכל העיר וכיון מאחי שהוא לסוף עזרת נשים היה נמוך כדאמרינן בסדר יומא (דף סז.) והמעורות שלין מעלה הימנה: ולא היה חצר בירושלים שאינה מאירה מאור בית השואבה "חסידים ואנשי מעשה היו מרקדין בפניהם באבוקות

[לקמן נב:]

שבת כא. יומא כג.

*) [ל"ע דלא בקשו גם מחמשת ועיין כתו"ס שבאית דבר זה כפיסה]

מסורת השים

ערכין י.

[שם יא.] מפנים כו. [לעיל כ ושם נסמן]

[שם בערכין ע"ש]

הגהות הב"ח

(א) במשנה אמרו כל מי שלא ראה שמחת וכו' כדים של שמן של מלא:

גליון השים

גמרא לימא תהוי תיובתא דר"י בתרתי • פירש זה לעיל דף ד ע"ב וסע"ש:

כתנאי (*דתניא) *עבדי כהנים היו דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר *משפחת בית הפגרים ומשפחת בית ציפריא ומאמאום היו שהיו משיאין לכהונה ר' חנינא בן אנטיגנוס אומר לוים היו מאי לאו בהא קא מיפלגי דמאן דאמר *עבדים היו קסבר עיקר שירה בפה ומאן דאמר לוים היו קסבר *עיקר שירה בכלי ותסברא רבי יוסי מאי קסבר אי קסבר עיקר שירה בפה אפילו עבדים נמי אי קסבר עיקר שירה בכלי לוים אין ישראלים לא אלא *דכולי עלמא [ב]עיקר שירה בפה ובהא קא מיפלגי דמר סבר הכי הוה מעשה ומר סבר הכי הוה מעשה למאי נפקא מינה למעלין מדוכן ליוחסין ולמעשר קא מיפלגי מאן דאמר עבדים היו קסבר אין מעלין מדוכן ליוחסין ולא למעשר ומאן דאמר ישראל היו קסבר מעלין מדוכן [ג]ליוחסין אבל לא למעשר ומאן דאמר לוים היו קסבר מעלין מדוכן בין ליוחסין בין למעשר ורבי ירמיה בר אבא אמר מחלוקת בשיר של שואבה דרבי יוסי בר יהודה סבר שמחה יתירה נמי דוחה את השבת ורבנן סברי [ד]שמחה יתירה אינה דוחה את השבת אבל [ה]בשיר של קרבן דברי הכל עבודה היא ודוחה את השבת מיתיבי שיר של שואבה דוחה את השבת דברי רבי יוסי בר יהודה וחכמים אומרים אף יום טוב אינו דוחה תיובתא דרב יוסף תיובתא לימא בשיר של שואבה היא דפליגי אבל בשיר של קרבן דברי הכל דוחה את השבת [ו]לימא תיהוי תיובתא דרב יוסף בתרתי אמר לך רב יוסף פליגי בשיר של שואבה והוא הדין לקרבן והאי דקמיפלגי בשיר של שואבה להודיעך כחו דרבי יוסי בר יהודה דאפילו דשואבה נמי דחי והא קתני זהו חליל של בית השואבה שאינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב זהו דאינו דוחה אבל דקרבן דוחה מני אי נימא רבי יוסי בר יהודה האמר שיר של שואבה נמי דוחה אלא לאו רבנן ותיובתא דרב יוסף בתרתי תיובתא מאי טעמא דמאן דאמר עיקר שירה בכלי דכתיב [ז]ויאמר חזקיהו להעלות העולה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר ה' והחצוצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל מ"ט דמאן דאמר עיקר שירה בפה דכתיב [ח]ויהי כאחד למחצצרים ולמשוררים להשמיע קול אחד ואידך נמי הא כתיב ויאמר חזקיהו הבי קאמר החל שיר ה' בפה על ידי כלי דויד מלך ישראל לבסומי קלא ואידך נמי הא כתיב ויהי כאחד למחצצרים ולמשוררים הכי קאמר משוררים דומיא דמחצצרים מה מחצצרים בכלי אף משוררים בכלי: **מתני'** [ט] מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו 'במוצאי יום טוב הראשון של חג ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול מנורות של זהב היו שם וארבעה ספלים של זהב בראשיהם וארבעה סולמות לכל אחד ואחד וארבעה ילדים מפירחי כהונה ובידיהם כדים של מאה ועשרים לוג שהן מטילין לכל ספל וספל *'מבלאי מכנסי כהנים ומהמייניהן מהן היו מפקיעין ובהן היו מדליקין

*) כמוכח שגם היא היתה של שם: **שעליהן** הלוים עומדין בכלי שיר • לשמחת בית השואבה אבל דוכן לשיר דקרבן אלא המזבח היה כך פירש בקונט' ובמס' מדות (פ"ב מ"ו) מגן ומייתי לה בפ"ק דיומא (דף סז.) ראב"י אומר מעלה היתה שם גבוהה אמה והדוכן נתון עליה ואותה מעלה היתה בין עזרת ישראל לעזרת כהנים:

קרא

*) [ל"ע דלא בקשו גם מחמשת ועיין כתו"ס שבאית דבר זה כפיסה]

עין משפט נר מצוה

ב א ב מיי' פ"ג מהל' כלי המקדש הלכה ג סמג עשין קסט:

ד ג מיי' שם ופ"ב מהל' פסולי המוקדשין הלכה ה' ג:

ה ד מיי' פ"ח מהלכות לולב הלכה יג:

ו ה מיי' פ"ג מהלכות כלי המקדש הל"ו סמג עשין קס:

ז ב מיי' פ"ח מהלכות לולב הלכה יב:

ח ז מיי' פ"ח מהלכות כלי המקדש הלכה ו:

ט ח מיי' פ"ח מהלכות לולב הלכה יד:

רבינו חננאל

תנאי היא דתנן בערכין פ"ב עבדי כהנים היו דברי ר"מ[ר' יוסי]אומר משפחת בית הפגרים כו' • רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר לוים מאי לאו בהא פליגי דמ"ד עבדים היו • מ"ד אלו הסבים באבוב קסבר עיקר שירה בפה והלוים הם משוררים • מ"ד ואלו הסבים באבוב אף על פי שהן עבדים הותרו שהרי אין הסמיכה עליהן • ומ"ד לוים היו קסבר עיקר שירה בכלי לפיכך לוים היו • ותסברא דברבי פליגי אי הבי ר' יוסי דקתני בשרין הוי מאי קאמר כו' כמו שהיא מפורש בערכין פרק ג' הי' ירמיה בר אבא אמר מחלוקת בשיר של בית השואבה אבל בשיר של קרבן דברי הכל עבודה היא ודוחה שבת מיתיבי חליל של בית השואבה דוחה שבת דברי ר' יוסי בר' יהודה וחכ"א אפילו יו"ט אינו דוחה תיובתא דרב יוסף תיובתא בחליל של בית השואבה אבל בשיר של קרבן דברי הכל דוחה ואסקינא תיובתא דרב יוסף בתרתי תיובתא מ"ד עיקר שירה בכלי מ"מ דכתיב ויאמר חזקיהו להעלות העולה להמזבח וגו' ומ"ד עיקר שירה בפה מ"מ דכתיב ויהי כ א ח ד למחצצרים ולמשוררים להשמיע קול א ח ד *) והכי קאמר להעלות ה ע ו ל ה החל שיר ה' בפה ועל ידי כלי דוד לבסומי קלא • ואידך אמר לך אדרבה משוררים למחצצרים מה מחצצרים בכלי אף משוררים בכלי: מתני' מוצאי יו"ט הראשון של חג היו יורדין לעזרת ישראל ומתקנין שם תיקון גדול

*) חסר כאן וא"ל ואידך נמי הא כתיב ואמר חזקיהו וגו' סס קאמר וכו'.

Copyright (c) www.e-daf.com